

under alle Forhold betale Udgifterne ved Skoleundervisningen og ved Aflæggelsen af Svendeprøver. Arbejdstiden for Lærlinge, der hidtil har været 10 Timer, bliver nedsat, saaledes at den i de fleste Fag sikkert højest vil blive 8½ Time. Arbejde efter Kl. 6 bliver for de fleste Fags Vedkommende forbudt, den teoretiske Undervisning skal slutte senest Kl. 9, Hustugten afskaffes. Endelig kan Fagene bestemme, at der skal indføres obligatoriske Svendeprøver, og Fagene kan enes om, at teknisk eller handelsmæssig Skoleundervisning skal foregaa i selve Arbejdstiden.

Jeg nævner disse Hovedpunkter — der kunde tilføjes flere andre —, som jeg troede, man netop fra det ærede Medlems Side maatte kalde Fremskridt. Jeg nævner dem, fordi det dog er væsentlige Forandringer, der er sket, og fordi jeg gerne vil understrege, at det altsaa er det, som det ærede Medlem og hans Partifæller ved tredie Behandling af denne Sag vil stemme imod.

Peder Hedebo: Det, som den ærede Ordfører nu fremdrog, er ikke nyt hverken for mig eller for det høje Ting. Ved Sagens første Behandling tillod jeg mig at karakterisere det foreliggende Lovforslag saaledes, at det indregistrerer den Udvikling, som paa forskellige Omraader er foregaaet siden 1889. Den Udvikling, der er foregaaet i Henseende til Helligdagslovgivning, i Henseende til Fabriklovgivning og alt det øvrige, som er kommet til siden dette fjerne Tidspunkt, maa naturligvis indregistreres i Lærlingeloven nu, da den revideres. Det er Fremskridt, men i og for sig ikke Fremskridt, som selve Lovforslaget bringer, men Fremskridt, som alt foreligger i Kraft af anden Lovgivning, og som man blot ved denne Lejlighed indregistrerer. Dertil kommer den almindelige Udvikling, som er foregaaet, og som paa mange Punkter har lempet Forholdene under den gamle Lærlingelov. Den ærede Ordfører nævnte, at Mestrene skal betale den tekniske Undervisning. Det er sikkert det almindelige allerede nu, der indføres sikkert ikke noget nyt derved, og det er jo ogsaa kun rimeligt, at Mestrene betaler denne Undervisning.

Saaledes forholder det sig altsaa med disse Fremskridt, og ved at stemme imod dette Lovforslag stemmer man altsaa ikke imod nye Fremskridt, ny Opdrift, men man stemmer imod en Revision, som lader en Række Punkter, og de vigtigste Punkter, uberørt. Jeg skal blot nævne en saadan Ting som Lønforholdet, det berøres slet ikke. Der er fremdeles Adgang til for den

Haandværksmester, som vil og kan faa Lærlinge fat, at misbruge dem ved at betale dem en ganske minimal Ydelse for det Arbejde, de præsterer, samtidig med at der i mange Tilfælde gives Lærlingen en ganske utilfredsstillende Oplæring. Det er altsaa saaledes, hvad jeg ogsaa omtalte ved Sagens første Behandling, at det Betsvær, den Bekostning, som er forbundet med Uddannelse af Lærlinge, lægger man over paa de i de fleste Tilfælde fattige Forældre, som gerne vil have, at deres Børn skal lære et Haandværk. Ogsaa dette Forhold foruden de mange andre, der kunde nævnes, lader dette Lovforslag uberørt. Det er altsaa af den Beskaffenhed, at vi som Repræsentanter for Underklassen maa stemme imod det, og det er da det, jeg tillader mig her at anbefale.

Lange: Selv om det Ændringsforslag, vi har stillet, og som vi gerne havde ønsket gennemført, ikke blev vedtaget, skal jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget i den Form, det nu har faaet, og jeg gør det, fordi Lovforslaget i denne Form har bevaret det gode, der fandtes i Loven af 1889, idet det bygger paa Tillidsforholdet mellem Mester og Lærling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg takker Ordførerne for de Partier, der har givet Tilslutning til, at dette Lovforslag nu kan vedtages paa Rigsdagen. Det er min Overbevisning, at man i de interesserede Kredse med Glæde vil se Lovforslaget gennemført, derom har der ogsaa foreligget mange Vidnesbyrd for mig. Angaaende de Fremskridt, der ligger i dette Lovforslag, kan jeg henholde mig til de Udtalelser, jeg fremkom med ved Sagens første Behandling, og til de Udtalelser, der nu faldt fra den ærede Ordfører. Forholdet er det, at vi ved det foreliggende Lovforslag ikke, som det blev sagt af den socialdemokratiske Ordfører, blot indregistrerer visse Fremskridt, der allerede er vundne i det praktiske Liv, men der er tillige en Række Bestemmelser, der er langt mere vidtgaende og angiver en Linie for en Udvikling, under hvilken man kan indhøste praktiske Erfaringer, som formentlig kan komme til Nytte ved den Revision, der forestaar i 1924. Hvis man ikke vedtager Lovforslaget, har man ikke nogen som helst Sikkerhed for, at de Fremskridt, der kan være indvundne paa et eller andet begrænset Omraade, bibeholdes, og at de indenfor de forskellige Fag og Brancher videre udvikles. Derfor